

§ 46.

Na posiedzeniu Ogólnego Zgromadzenia przedstawi — o ile to jeszcze potrzebne — sprawę i swój wniosek naprzód referent, potem korreferent, poczem następuje narada, a po niej głosowanie, nad pytaniami w porządku, jaki przewodniczący uzna za właściwy.

§ 47.

Uchwały Ogólnego Zgromadzenia, powzięte w myśl paragrafu poprzedniego, wiążą komplety orzekające.

§ 48.

Posiedzenia kompletów wzmocnionych do liczby 5 względnie 9 członków zwołuje prezes izby, w skład której wchodzi dany komplet orzekający.

W skład kompletu wzmocnionego wchodzi wszyscy członkowie kompletu orzekającego, a nadto w potrzebnej ilości inni członkowie danej izby względnie zastępcy.

§ 49.

Komplet wzmocniony rozstrzyga:

- a) w kwestjach prawnych, przekazanych mu przez komplet orzekający,
- b) w wypadkach, jeżeli choćby jeden z członków kompletu orzekającego w składzie trzech członków lub dwóch członków kompletu orzekającego w składzie pięciu członków uzna, że zapatrywanie kompletu w pewnej kwestji prawnej jest sprzeczne z zapatrywaniem prawnem, ustalonym ostatnio przez Trybunał.

§ 50.

Sposób postępowania w kompletach wzmocnionych jest taki sam, jak na Ogólnym Zgromadzeniu z tą różnicą, iż nie jest konieczne formułowanie wniosków i motywów na piśmie.

Uchwała wzmocnionego kompletu wiąże komplet orzekający.

Komplet wzmocniony może przekazaną sobie kwestję prawną oddać pod rozstrzygnięcie Ogólnego Zgromadzenia.

Protokoły z posiedzeń niejawnych i rozpraw.

§ 51.

Na każdym posiedzeniu Ogólnego Zgromadzenia, kompletu wzmocnionego i kompletu orzekającego oraz na każdej rozprawie łącznie z naradą musi być, o ile ustawowo nie postanowiono inaczej, obecny jeden z członków sekretariatu prawniczego, jako protokółant.

§ 52.

Protokółant sporządza w ciągu dni 8 z każdego posiedzenia Ogólnego Zgromadzenia protokół, obejmujący wszystkie sprawy, które były przedmiotem obrad, z każdego zaś innego posiedzenia niejawnego protokół odrębny dla każdej poszczególnej sprawy.

W protokołach tych należy wymienić obecnych, określić przedmiot obrad, przedstawić zwięźle, lecz wyczerpująco ich przebieg wraz z wynikiem głosowania, wszelako bez zaznaczania, kto za jakim wnioskiem się wypowiedział i jak głosował. Każdemu sędziemu wolno jednak żądać wymienienia jego nazwiska przy streszczeniu poglądów, które wypowiedział.

Każdemu sędziemu wolno również dołączyć do protokołu opracowane na piśmie motywy, które

przytoczył na posiedzeniu, na uzasadnienie swego zapatrywania.

Protokoły z posiedzeń niejawnych są tajne.

§ 53.

Przewodniczący posiedzenia sprawdza protokół i podpisuje go wraz z protokółantem.

Każdemu sędziemu służy następnie w ciągu dni 14, licząc od dnia posiedzenia, prawo domagania się sprostowania lub uzupełnienia protokołu; opóźnienie w sporządzeniu protokołu nie może uszczuplić tego prawa. O potrzebie sprostowania względnie uzupełnienia protokołu, jeśli sprzeciwi się temu przewodniczący danego posiedzenia, rozstrzyga, o ile chodzi o posiedzenie kompletu wzmocnionego lub orzekającego, ten sam komplet w ciągu dni 14 — o ile zaś chodzi o posiedzenie Ogólnego Zgromadzenia, to samo Zgromadzenie na najbliższym posiedzeniu.

§ 54.

Z każdej rozprawy sporządza protokółant odrębny protokół rozprawy.

Protokół ten obejmuje oznaczenie sprawy, nazwiska sędziów i protokółanta, nazwiska obecnych przy rozprawie stron względnie ich zastępców i krótki przebieg rozprawy.

Pozatem mają odpowiednie zastosowanie postanowienia zawarte w § 52.

Ewidencja tez prawnych.

§ 55.

Uchwały Zgromadzenia Ogólnego w kwestjach prawnych oraz uchwały kompletów wzmocnionych utrzymywać należy w ewidencji tak, by one dla każdego sędziego były dostępne.

W ten sam sposób należy utrzymywać w ewidencji wszystkie zasadnicze kwestje prawne, które były przedmiotem uchwał lub wyroków kompletów orzekających.

Szczegółowe zarządzenia dla utrzymania należytej ewidencji wydaje Pierwszy Prezes.

Ferje.

§ 56.

W okresie feryjnym od dnia 15 czerwca do dnia 15 września odbywają się posiedzenia niejawne, a po-
zatem rozprawy w sprawach niecierpiących zwłoki.

IV.

Postanowienia końcowe.

§ 57.

Zmiany niniejszego regulaminu mogą być dokonane tylko w sposób określony w art. 32 ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym.

538.

Rozporządzenie Ministrów Robót Publicznych i Spraw Wewnętrznych

z dnia 27 kwietnia 1928 r.

zmieniające częściowo rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 marca 1927 r. o utworzeniu Okręgowych Dyrekcji Robót Publicznych w urzędach wojewódzkich w Stanisławowie i Tarnopolu.

Na podstawie artykułów 2 i 3 ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 r. o organizacji i zakresie działa-

nia Ministerstwa Robót Publicznych (Dz. P. P. P. Nr. 39, poz. 283) oraz art. 126 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) zarządza się co następuje:

§ 1. Regulację rzek i sprawy publicznych przedsiębiorstw meljoracyjnych na obszarze województw stanisławowskiego i tarnopolskiego, pozostające dotąd według § 3 lit. a) rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 marca 1927 r. o utworzeniu Okręgowych Dyrekcji Robót Publicznych w urzędach wojewódzkich w Stanisławowie i Tarnopolu (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 231) w zakresie działania Dyrekcji Robót Publicznych urzędu wojewódzkiego we Lwowie, wyłącza się z zakresu działania tej dyrekcji i przydziela terytorjalnie właściwym Dyrekcjom Robót Publicznych w urzędach wojewódzkich w Stanisławowie i Tarnopolu z następującymi wyjątkami:

- a) regulacja Bugu oraz sporządzanie większych projektów regulacji rzek tudzież prowadzenie studiów przedwstępnych dla budowy zbiorników retencyjnych pozostają nadal w zakresie działania Dyrekcji Robót Publicznych urzędu wojewódzkiego we Lwowie;
- b) regulacja rzek Stryja i Dniestru od Rozwadowa do granicy Państwa na całej długości należeć będzie do zakresu działania Dyrekcji Robót Publicznych urzędu wojewódzkiego w Stanisławowie;
- c) regulacja rzeki Gniłej Lipy należeć będzie do zakresu działania Dyrekcji Robót Publicznych urzędu wojewódzkiego w Tarnopolu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1928 r. Z dniem tym tracą moc obowiązującą sprzeczne z niem postanowienia wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 marca 1927 r.

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

539.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 10 maja 1928 r.

o wprowadzeniu w obieg znaczków pocztowych z podobizną Generała Józefa Bema.

Na mocy art. 21 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczt i Telegrafów (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 26) zarządzam co następuje:

§ 1. Wprowadza się w obieg pocztowe znaczki opłaty wartości 25 gr. z podobizną Generała Józefa Bema.

§ 2. Rysunek tych znaczków, o wymiarze 27 × 21,5 m/m., przedstawia na tle jasnej tarczy, ściętej po obydwu górnych rogach, podobiznę Generała Józefa Bema. W górnej części znaczka, na ciemnym tle, znajduje się napis z jasnych liter „Poczta Polska”, pod nim zaś ciemne cyfry z lewej strony „25”, z prawej „GR”. Pod tarczą na ciemnym tle umieszczono napis „Gen. Józef Bem”, zaś niżej z lewej strony na jasnym tle widnieją daty „1794—1831”, z prawej „1848 — 1850”, pośrodku między datami — godło Państwa. Boczne części znaczka posiadają ornamentacje geometryczne.

Kolor znaczka czerwony.

§ 3. Znajdujące się w obiegu 25 gr. znaczki opłaty poprzednich edycji są nadal ważne.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczt i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

540.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 14 maja 1928 r.

w sprawie przymusowego złączenia kas brackich (bractw górniczych), położonych na obszarze województwa krakowskiego.

Na mocy §§ 22 ust. 1 i 26 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 1889 r. (austr. dz. u. p. Nr. 127) o urządzeniu stosunków bractw górniczych, które na zasadzie powszechnej ustawy górniczej są lub będą utworzone, w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie zmiany niektórych przepisów prawnych, dotyczących ubezpieczenia o bractwach górniczych (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 339), zarządzam co następuje:

§ 1. Kasy brackie (bractwa górnicze), utworzone na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 lipca 1889 r. (austr. dz. u. p. Nr. 127), których siedziby znajdują się w obrębie województwa krakowskiego, łączy się z dniem 1 czerwca 1928 r. w jedno wspólne bractwo górnicze z siedzibą w Krakowie pod tytułem „Bractwo Górnicze” w Krakowie.

§ 2. Do czasu zwołania walnego zgromadzenia i ukonstytuowania się wybranego prezeza zarządu Bractwa Górniczego w Krakowie, funkcje i obowiązki wymienionych powyżej organów tegoż Bractwa, wykonywać będzie wyznaczony przez wojewodę krakowskiego delegat przy doradczym współdziałaniu zarządów kas brackich, złączonych w myśl postanowienia § 1 (względnie zastępujących te zarządy delegatów państwowej władzy nadzorczej); w szczególności zarządy określonych kas brackich (względnie zastępujący te zarządy delegaci państwowej władzy nadzorczej) pełnią funkcje li-